

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25072/2023
30.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Танасковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2867/21 од 19.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 30.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2867/21 од 19.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1186/20 од 04.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе на исплату накнаде материјалне штете у износу од 30.821.363,66 динара, са законском затезном каматом на појединачне новчане износе наведене у том ставу изреке почев од означених датума до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе на исплату накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части, угледа и права личности у износу од 2.000.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 138.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2867/21 од 19.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 1186/20 од 04.03.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису основани наводи ревидента да је у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, тако што су погрешно примењене одредбе чланова 8. и 231. тог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, Министарство унутрашњих послова је 22.06.2012. године издало саопштење о лишавању слободе више лица, између осталих и АА – власника Агенције за вештачење „ББ“, због постојања основа сумње да су се као организатори и чланови организоване криминалне групе удружили ради вршења кривичних дела преваре и стицања финансијске користи. У саопштењу је наведено да за та лица постоји сумња да су кривична дела вршила у периоду од 2007. до 2011. године и да су противправно присвојили износ од 15.000.000 \$FRS. Ово саопштење пренели су и медији, означавајући тужиоца пуним именом и презименом и називом његове агенције, као једног од више ухапшених лица. Тужилац је у кривичном поступку правноснажно ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело несавестан рад у служби које му је оптужницом било стављено на терет.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Одредбом члана 35. став 2. Устава Републике Србије прописано је да свако има право на накнаду материјалне или нематеријалне штете коју му незаконитим или неправилним радом проузрокује државни орган, ималац јавног овлашћења, орган аутономне покрајине или орган јединице локалне самоуправе. Према члану 172. став 1. Закона о облигационим односима, правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција.

У конкретном случају, нема незаконитог и неправилног рада органа тужене као основа њене одговорности за тражену материјалну и нематеријалну штету. Саопштење Министарства унутрашњих послова објављено је сагласно члану 5. тада важећег Закона о полицији („Службени гласник РС“ број 101/05 ... 64/15) којим је прописано да је полиција дужна да објективно информисе јавност о својим активностима, не откривајући поверљиве информације. У њему је тужилац, идентификован именом и почетним словом презимена, али и као власник Агенције за вештачење „ББ“, наведен као једно од више ухапшених лица за које постоји основ сумње да су се удружили ради вршења кривичних дела преваре. Употребом тог израза није повређена претпоставка невиности тужиоца. Под појмом „основи сумње“, сагласно члану 2. тачка 17. Закона о кривичном поступку, подразумева се скуп чињеница које само посредно указују да је учињено кривично дело или да је одређено лице учинилац кривичног дела. Нема ни повреде одредбе члана 16. тада важећег Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“ број 97/08), на коју се тужилац позива, јер у саопштењу нису објављени подаци који се по тој одредби сматрају нарочито осетљивим подацима, и који се зато могу обрађивати на основу слободно датог пристајка лица, осим када законом није дозвољена обрада ни уз пристајак. Осим тога,

одредбом члана 13. тог закона прописано је да орган власти обрађује податке без пристанка лица ако је обрада, поред осталог, неопходна ради спречавања, откривања, истраге и гоњења за кривична дела.

Из тих разлога, по оцени Врховног суда, нису основани наводи ревидента о погрешној примени материјалног права. Ревизијски навод да саопштење садржи нетачну информацију о постојању основа сумње да је тужилац извршилац кривичног дела преваре, јер му у кривичном поступку оно није било стављено на терет, истицан је у жалби и био је предмет оцене другостепеног суда. Оцену тог жалбеног навода прихвата и ревизијски суд, јер коришћењем израза „основи сумње“, у наведеном значењу, није повређена претпоставка невиности тужиоца, па је зато за одговорност тужене ирелеванто што је, након спроведене истраге, тужиоцу оптужницом стављено на терет извршење другог кривичног дела, а не оног које је наведено у саопштењу.

Са свега наведеног, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић